

сность, дѣто ще бѣде отсега натамъ,
и оубарденіе Народа отъ грамматическо
препираніе, отъ коего и до днешній день
теглатъ зло близосѣды сосъ Болгаре, си-
рѣчь: Сербе, Хроате, Боснацы, Славѣне
и Рагъзцы.

Твердѣ за сапикасваніе нѣщо е' за
первое возрожденіе Болгарской Литтера-
турѣ това, че первыи, дѣто зачеха да
печататъ по нѣщо, са' сосъ реченіе атъ,
сирѣчь: Докторъ Беровичъ (1824), А-
настасъ Стояновичъ (1825 и 1836),
Петаръ Сапѣновъ (1828), Архиман-
дритъ Неофитъ Котамнинъ и Васкидо-
вичъ.

Какъ и да е'; но азъ хвалимъ раз-
сѣжденіе ГГ. Македонца Христ. Павло-
вича Дѣпничанина, Огнѣновича и Апри-
лова, за да са изверлатъ изъ Грам-
матики тѣиузи мнимы членове: атъ, та,
то, и о, или а.

Покровители сего атъ, ако искатъ да
оупастратъ изреченіе простаго народа,